

Noguera dels jardins del mil·lenari (Juglans regia)

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Santiago Rusiñol, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.47652
Longitud: 2.30554
UTM Est (X): 442017
UTM Nord (Y): 4591890

Classificació

Número de fitxa: 08118 - 194
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament del Masnou (Passeig Prat de la Riba, 1)

Fitxes associades:

[Cal Ros de les Cabres; Can Mandri; Verals de Colomines; Vil·la d'Ocata](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 29/12/2009 - 01:00

Descripció

Arbre caducifoli, monoic, plantat en aïllat, de port corpulent. Mesura entre 13 i 14 metres d'alçada, per 1,35 cm de volt de canó i 1,50 centímetres de volt de soca. L'escorça es troba molt clivellada, de color esblanqueïda, llisa. Les branques joves tenen gran quantitat de nusos. La noguera perd les seves fulles a l'hivern i durant la primavera tornen a sortir juntament amb les flors, que poden ser masculines i femenines. Aquestes tenen un pecíol llarg, amb una fullola a la punta i dues a tres parelles de costats. Quan surten tenen un color vermellós, que en madurar canvia a verd. El fruit és una drupa, en grups de 1 a 4 de color verd, que s'ennegreix i s'esquerda quan la nou que es troba al seu interior arriba a la maduresa. Aquesta coberta dura s'obra en dues parts, a l'interior de la qual hi ha una llavor rica en olis.

Història

És apreciada per les seves propietats curatives tant a nivell d'ús intern (diarrea, hipotiroïdisme, tenia o l'excés de suor) com extern (propietats astringents, antifúngiques i antisèptiques). La noguerina, és utilitzada també en tints per al cabell i en la indústria de la cosmètica.

Per altra banda, la fusta de la noguera és potser la més apreciada i preuada de les fustes del continent europeu. Molt utilitzada en ebenisteria, se'n fan objectes com culates per escopetes i pianos. La llenya i el carbó també són molt apreciats.

El seu fruit, la nou és una font de vitamina E i calci.

Bibliografia

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

SAGARRA i TRIAS, Ferran (2007). Proposta del Pla Especial del Patrimoni històric, arquitectònic i paisatgístic del Masnou. Carracedo-sotorra-arquitectes, scp. Inèdit.

